

havde indledet Affordforhandlinger med sine Kreditorer, gjort nogen Betaling selv af forfalden Gjæld, givet noget Pant eller overhovedet foretaget nogen Disposition, hvorefter enkelt Kreditor stilles fordelagtigere end de andre, kan Boet, saafremt Konkursen paafølger, fordræ, at den stedfundne Betaling eller den trufulde Disposition gaar tilbage og det Modtagne eller dets Værdi tilbagegives, hvis paagjældende Kreditor eller Medkontrahent var vidende om de foranstøttede Omstændigheder eller isvrigt om Forhold, der maatte lade ham formode Konkursens nærførelse.

§ 25.

Naar nogen Fordringshaver i Henhold til de foregaaende Regler til Boet skal udlevere det Modtagne eller dets Værdi, er han berettiget til at erholde tilbagegivet, hvad han maatte have ydet, Skyldneren mere end sin Fordring, ligesom han overhovedet, naar en Betaling gaar tilbage, i Forhold til Boet, bliver at behandle, som om ingen Betaling havde fundet Sted.

Tilbagefordring af en med sædvanlige Betalingsmidler erlagt Betaling af en forfalden Brev kan ikke gøres gjældende imod den, som vilde have haft Ret til at fordræ Brevens dækket af Andre i Tilfælde af Skyldnerens Fallissement, men som ved den stedfundne Betaling af Brev er bleven forhindret i at gøre denne Ret gjældende, hvorimod det til Brevens Dækning medgaaede Beløb under de i §§ 23—24 angivne Betingelser kan søges hos den, hvem Brevens Betaling tilsidst vilde komme tilgode, og som i Tilfælde af, at den ikke var bleven betalt, vilde have maattet udrede Beløbet.

§ 26.

Den, som i det sidste Aar førend Konkursens Begyndelse og paa en Tid, da Skyldneren var insolvent, har modtaget nogen Gave af denne, er pligtig at tilbagegive saadan Gave eller erstatte dens Værdi, dersom han maa antages ved dens Modtagelse at have været vidende om nogen Omstændighed, der kunde lade ham formode Skyldnerens Insolvents. Er der i Anledning af den ham gjorte Gave paaført Modtageren nogen Udgift, bør denne erstattes ham af Boet.

Foranstaaende skal ogsaa gjælde, naar Retshandelen udvortes fremtræder under Form af et Salg, Magelæg, Lelemaal eller lignende Overdragelse, hvis det paa Grund af Misforholdet mellem de gjensidige Vælsker skjønes, at Retshandelen i Virkeligheden indeholder en Gave, dog at Boet tilsvares, hvad der fra den anden Side maatte være ydet.

§ 27.

Dersom Skyldneren i det sidste Aar førend Konkursens Begyndelse har anvendt et efter hans Formuestilstand uforholdsmæssig stort Beløb til Enhvervelse af Livrente, Overlevelsesrente, Livsfor sikring eller lignende Indtægt for sig selv eller som Gave til Andre, kan Boet gøre den Ret gjældende til at fordræ Opløsning af Kontrakten og Opgjørelse, som Skyldneren selv kunde benytte, saafremt herved kan erhverves en Indtægt for Boet.

§ 28.

Det har fremdeles sit Forblivende ved den i D. E. 5—14—46 andet Led indholdte Bestemmelse om, at ingen Afhændelser, som ere skete ved Gave, Kjøb eller i andre Maader imellem Egtesæller, Forældre og Børn eller Arvelader og Arvinger, skulle komme Kreditorerne i Konkursboer til Skade, naar de befindes at være skete, efterat Skyldnerne vare komne i den Tilstand og vare saa haardt med Gjæld beladte, at de et deres Gjæld kunde betale.